ВІДПОВІДЬ НА ОСОБИСТІ ПИТАНЯ.

Kto zjada flaki, mysli, ze kazdy taki.

Гикавий найшов мене аж тепер. Не бачив мене, як приїхав з Галичини в липни не знав нічо про мої виклади у Вінніпеґу і не вважав за відповідне своїм читачам сказати про моє іменоване на учителя до укр. мови, літератури і історії, в брендонськім семінари. Про всі ті, будь що будь, небуденні в житю канад. України факти він чогось не хотів знати, не хотів ними зацікавитись. І коли цілий Вінніпеґ, без згляду на політичні суспільні і релігійні пересьвідченя, старав ся зі мною зійти ся, хоч би для самої цікавости, як мені видаєть ся тутешне житє, то лише одні „ліберали"(?) чогось від мене втікали. Я цілі два місяці придивляв ся всему, слухав терпеливо і цікаво слів кождого хто мав охоту зі мною говорити і мушу похвалитись зібрав дуже цінні причинки до житя канад. України. Гикавого я не мав приємности бачити, хоч і рад був побачити бодай один оказ „ліберала". Я догадував ся по трохи про причину сего виминаня стрічи зі мною і бачу тепер, я не завів ся. Про сю причину знає Гикавий найліпше і тому не буду про неї говорити. Сконстатую лишень, що сей панок відкрив моє істнованє аж по трох місяцях, коли вже забули ся всї висше згадані події, в яких я був заанґажований. Се характеристичне!

Вкінци арґусове око Гикавого мене таки доглянуло. Доглянуло в ролї запроданця консерватистам.. І з загадочністю козака, що все „знає тай мовчить" натякає на ціну, за яку мене консерватисти купили. Цілий сьвіт се знає, яку я беру платню бо се розголосили всї канадійські часописи, тільки оден Гикавий, славний історик Канади, удає що не знає. Він так вглубив ся в студиї минувшини Канади, що не може про такі пустяки знати. А єму як історикови такі факти, як моє іменованя, придалиб ся. Отже я ще раз повторю великому забудьковатому вченому, для єго власної користи:

Я беру місячної платнї 100 дол.

Тутешні народні учителї що вчили ся в своїм житю пересічно 6 літ, беруть по 65 і 70 дол. місячно. є такі що беруть більше. Я вчив ся від 7 до 30 р. житя; скінчив два факультети і маю стільки сьвідоцтв, що вистилиби ними цїлу трумну Гикавого і беру за свою працю 100 дол. місячно. Я не знаю, кілько платять ліберали Гикавому за єго неробство; та догадуюсь, що він як гончий хорт партиї, яка поводить ся з нашим народом гірше чим чорна сотня, „белаво царя", дістає за свою соромну службу не аби-який „охлап. Знаю також, що люди, яких в Галичинї вважали-б анальфабетами, мають далеко висшу платню від мене і за роботу далеко легшу. Та я їм не завидую. Чи я продавав ся беручи на себе обовязок вчити рідну історію і літературу та чи моя робота зраджує роботу чоловіка проданого, про се найлїпше могли-б сказати сї, що слухали моїх викладів і приватних розмов у Вінніпеґу і в брендонській школї, а вкінци читали і мої статї в „Канадї". А що я дійшов до заключеня, що цїлувати і лизати сю руку, яка нас бє (розум. руку лїбералів) се може тільки налоговий раб і край но здеправований нероба та варят, я сему не винен.

Тай ще одно. Продавати ся комунебуть менї цїлком не треба. Я дякувати Богу маю державну посаду в Галичинї з платнею около 4000 корон річно і сеї посади не відбере менї навіть великий історик, що ривалїзує з Донканом, імя рек Гикавий. Та ви пане Гикавий стративши службу посїпаки та наганяча у „лїбералів" і вернувши до старого краю, були би хиба свинопасом, до чого ви заправили ся на „елужбі" в Канадї.

Отже знай, слїпорожденний парубче „лїбералів", що менїне треба запродуватись нікому і я нікому нїколи не запродував ся тай не запродам ся, бо маю змогу заробити на себе чесним способом, а робити не лїнуюсь так, як ти апостоле рабетва і зради. З моїх уст не почув ще нїхто слова заохоти до рабства і житя дешевим способом; противно я все і всюда голошу ідею працї і то працї, що вела-б до зреалїзованя сего що цїлому народови найсьвятїйше. І як будеш вчитувати ся в „Малняче зеркало", на яке покликуєш ся, але без упереджения і злоби, то сам про се пересьвідчиш ся. Я не знаю нї партиї, нї секти; знаю лиш чисті руки і чесну роботу. Знаю і се, що бути гробокопачем на собачій службі сих, що закопують в гріб наш народ, се огида, яка заслугує на напятноване, прокляте, гнів і месть сего народу.

II.

КОНЯ КУЮТЬ, А ЖАБА НОГУ НАСТАВЛЯЄ.....

(„Ранкови" слів пару).

Пишучи свої замітки про статут, на основі якого творять ся церковні громади в цїли обезпеченя їх перед всїлякими непокликаними опікунами, мав я на думцї сих, що вважають себе віруючими, або взагалї Українцями. Зовсїм не адресував я до сих чужинцїв, які виклювали ся із зазулиного яйця якогось пяницї і розпустника, московського дезертира, звісного під прибраним іменем Серафима, які нинї вже на вимертю, помимо сего, що дістають обрік з анґлїйського жолоба і можуть грати ролю добродїїв нашого народу. Бо що мене можуть обходити сї чужинцї і їх біжницї, які нинї є вже хиба археольоґічними оказами і сьвідками колишного канадо-українського безголовя і служать за галї на піятику, бійки, а часом навіть за доми розпусти, які се чув я з уст одного бувшого „незалежного" батюшки? Та сей куріозний „Ранок", на якого гавканину не звертає вже нїхто найменьшої уваги, хотїв аби я промовив і про него пару слів. І нї сїло, нї пало зробив міну дурного і вдав буцїм то він є інтересованим, до якого я адресував свої замітки про статут Преосьв. Будки. „Der Moische macht sich groiss" — як сей мовляв; так зробив і мізерний, всїми забутий „Ранок" тай з міною дурного Стецька відповідає на мниму напасть. Я є на стільки джентельменом, що вважаю за відповідне бути чем им для всїх і відповісти кождому, хто до мене заговорить — не виключаючи навіть випортків в родї „незалежних" і їх „Ранка".

Отже прошу, я до ваших услуг.

Не подобаєть ся вам, панеґлово і всї єго, правовірні християни", галицька інтелїґенція, що стала частїйше навіґуватись до вашого Ельдорадо, до сеї благословенної Канади, де дотепер мали жир всякі неграмотні „інтелїґенти", півголовки, дурисьвіти і обманцї? Я вам зовсїм не дивуюсь. Воно дуже прикро, коли вам на голову впаде цегла, як ви найменьше сего сподїваєтесь. А такою цеглою на ваші „сьвященні голови є галицькі інтелїґенти. Воно так неприємно вертати до шуфлї і то після довголїтного дармованя! На жаль сї кляті інтелїґенти виправляють вас до сего вашого властивого фаху. О, я вам зовсїм не дивуюсь, що ви ненавидете сих інтелїґентів, які являлись тут як білі круки ще за царя Гороха а тепер таки сунуть навалою на підбій вашого Ельдорадо. Та позвольте себе запевнити, що Галичина не буде вас дозволятись і питати, яке саме „дранте" слати до Канади: чи таке як ви т. зн. шумовинє суспільне, чи у формі ідейної інтелїґентної молодїжи. Не буде питатись, як не питалась вас, коли вас випльовувала зі себе перед лїтами як заразливий бациль і гнилину. Так само і тутешній народ, який вже нинї жене вас від себе і від ваших біжниць, запроданих пресбитеріянським апашам, осудить найкраще (ба вже й осудив, як се доказують ваші опустїлі біжницї), хто дранте і кого треба гнати від себе буком; і скорше чи пізнїйше не лишить ся і слїд по сих „душпастирях", що не маючи вірних, потрафлять хрестити собак що перед лїтурґією нажирають ся дома, аж їм роспирає боки, що не боять ся — як сами кажуть — Бога, бо оставили Бога в иншім місцї, що нападають на церкви з поліменами, що по своїх біжницях заводять ся як форналї і згінники, що голосять, немовто наша церков і наша прадїдна віра се зогнила колода. (Читай: Відозву до всїх Русинів Українцїв в Канадї — видану вінніпеґськими Русинами).

І я вам не дивуюсь, що ви не можете простити народови і сего, що хтось там дав на рідну школу в Галичинї який „кводер" так, що говорячи про справу Церкви не забули і сего гріха народу. Бе по перше: чоловік, що сам жиє з жебранини, не любить дати другому помочи; а по друге: ся галицька школа повикидала вас зі себе як паршиві вівцї зі стада. І тут одно з жерел сеї вашої ненависти до інтелїґенциї; бо звісно, що налоговий неграмотний пролєтар є ворогом знаня і сих, що се знанє ширять. Тут говорить з него зависть і почуте своєї невіжи.

То затямте се: Галичина в заміну за поміч буде слати все нових інтелїґентів до яких ви завсїм справедливо не хочете зачислятись), а вони поставили собі одну цїль. Народови, якому всякі неуки, тумани, неробі і запродаицї наложили на очи полуду, отвирати очи, демаскувати сих бувших галицьких випортків і привести до сего, аби він показав їм дорогу до роботи, до якої вони надають ся — до шуфлї і чищеня каналів. Бо такої демократизациї і националїзациї церкви, аби по божих домах бушували форналї, роспустники, богохульники атеїсти вороги нашого прадїдівського обрядку та всякі посїпаки, наш народ не потребує і не стерпить. Народ все волить остати в неволї Риму, чим користати з волї яку дають йому пресбітеріяни або російські заволоки-самозванцї, завдяки якої намножилась цїла зґрая неграмотних неробів, що з нашої церкви зробили анґлїйський сьмітник для викиданя всякої нечистї. Ся ваша демократизація і воля релїґійна сплодила таку цьвітку як Бодруґи, як архипатріярх Макарій, що валяє ся по всїх вінніпеґських шинках і компромітує нас в очах чужинцїв, або Маркевич, який править для наших людий лїтурґію - по польски, Отже не проституйте сьвятого слова, як проституували вже віру, обряд і церков свого народу. Тай не покликуйте ся на історію і козаків, бо козаки не на се захищали прадїдну віру і церков, аби їх запродати так як отсе ви зробили в Канадї. Я вашій іґноранції не дивуюсь бо хто вас мав навчити історії? Окономи, чи історики з Манїтоба-Калїдж? Ви не винні за свою іґноранцию і духове убожество, Та можна від вас вимагати, аби були скромнїйшими, і не вдавали мудрих там, де ви є лишень бідними нищими духом і туманами.

І тому радив би я вам дрібку скромности.

Полемізувати з вами на тему користи чи шкоди ізза підчиненя церков під опіку преосьв. Будки не буду, бо нема з ким. Впрочім народ сам знає, що папа не поїде до Канади за нашими церквами (як се ви арґументуєте), як вільні суть від папської „неволї" наші церкви в Галичинї. — Та всїлякі дурисьвіти і голодранцї з Росії, та прочі сектанти „заопікувались" вже неодною нашою церквою і то навіть насильно і розбоєм. А доконали сего вашими злочинними руками.

І тому скажу вам лиш одно. Hands off! Народ жив без таких душпастирів цїлі столїтя, обійдесь без вас і тепер. Як схоче едемократизувати церков, то зробить се не при помочи безбожників, завалиторів, російських дезертирів і наймитів, що за юдин гріш спроституували наш обряд і віру і заводять в богослуженя польску мову, або співи „анґлїйської армії спасеня" — се зробить він иншою дорогою. Та поки до сего прийде, треба наперед вимести хату, яку всякі варяти засьмітили гірш стайнї Авґія. А до сеї роботи візьмуть ся люди, що не потребують продавати чужинцям сего що нашому народови найсьвятїйше, бо волять заробити на житє чесною роботою.

І не покликуйте ся на XX. в. бо сей вік не є віком божевілля, орґій роспусти, банкроцтва ідейности і панованя темних духів та неуків. Се вік ліквідациї глупоти, невіжи і сектанства. В сїм роцї має затриюмфувати ідея, наука і правда; в нїм має прийти конець духовому пролєтареви, що в нїтьмі шукає жиру.

Вам се не по нутру? Га — що робити...

Карманський.

Dominion Ticket Office

703 Main Str. Winnipeg, Man.

Phone: MAIN 2681

ПРОДАЄМО поїздкарти до із старого краю по найнизших цїнах.

ВИСИЛАЄМО також гроші до Австрії за оплатою лише 2 центів за кождий доляр.

ПЕРЕСИЛКИ телеґрафічні доручаємо сейчас, за оплатою $1.50, без огляду на те, яку суму пересилає ся.

L. C. SMITH & BROS.

машина до писаня.

ДОВГОТРЕВАЛА — — ЗНАМЕНИТА.

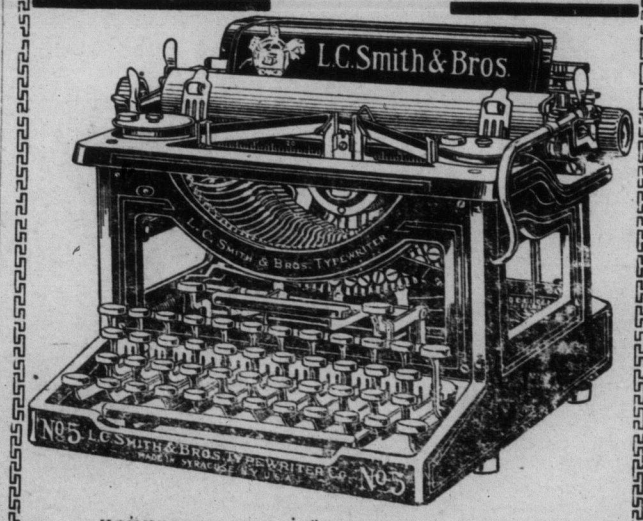

найкраща в сьвітї машина до писаня.

Нановійша конструкція.

Зручна, робить без галасу, акуратна і тревала.

The Smith Visible Typewriter Co. Limited

20 Princess Sreet Winnipeg.

Phone: Garry 4975.

CANADIAN PACIFIC RAILWAY

РОДИМЦЇ!

Єли хочете їхати до старого краю, або хочете спровадити своїх краянів до Канади то приходїть до С.Р.Р-ського офісу до головних аґентів

A. CALDER & SON.

БАНКИРІ

663 Main St. Winnipeg,

MANITOBA

Ми спроваджуємо рік річно тисячі народа без жадної перешкоди.

Ми також посилаємо гроші до старого краю скоро і безпечно.

Як також вимінюєм доляри на австрийські гроші і продаємо австрийські марки.

Ми маємо щадницю і принимаємо гроші від доляра до тисячі і висше та платимо процент.

П. А. Каракоцюк є наш укр. представитель.